

GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN.

Meditatie (4) door Hans Huijzer 17-06-2020

Na Noach, Mozes en Abraham had u er waarschijnlijk al een beetje op gerekend: het zal vast een keer over Job gaan. Wie nadenkt over GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN zal inderdaad snel aan Job denken. Ik hoop alleen niet dat u óók snel zegt: maar het is toch allemaal gelukkig goed terecht gekomen met Job. Ik zal me met betrekking tot de hele geschiedenis van Job zoveel mogelijk beperken tot datgene wat met ons thema GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN te maken heeft. Van Job vertelt de Bijbel dat hij rechtvaardig en vroom was, boer met een rijke veestapel, en vader van liefst 10 kinderen. Dit alles neemt overigens niet weg dat Job ook gewoon een mens van vlees en bloed was, net als u en ik. Dat alles wat Job overkwam had te maken met een dualistisch gesprek op het scherpst van de snede tussen de Heere God en Satan weten wij, maar...realiseert u zich wél goed dat Job dit niet wist. In Jobs beleving overkomt hem de ene ramp na de andere. Zo mag je het best noemen: rampen! Dat Job zijn hele bedrijf verliest vanwege het omkomen van zijn veestapel daar kunnen ook in Nederland boeren over meespreken wiens veebedrijf ooit terecht of onterecht werd geruimd vanwege één of andere besmettelijke veeziekte. Een ramp voor zo'n gezin. Maar bij Job ging het véél verder: Job en zijn vrouw verliezen óók al hun kinderen. Zeven zonen en drie dochters begraven...probeert u het zich eens voor te stellen. Dan kun je wel troost en ondersteuning gebruiken. En die kwam. Job had drie vrienden: Elifaz, Bildad en Sofar. Aanvankelijk ben je geneigd om deze vrienden dan ook echt vrienden te noemen. Zij komen maar liefst zeven dagen en nachten zwijgend bij Job zitten om zijn verdriet aan te horen en mee te leven. Helaas lijkt het er op dat deze vrienden zich meer laten leiden door ingevingen van Gods tegenstander de duivel dan door pastorale ingevingen van Godswege. Na zeven dagen weet elk van de drie vrienden wel te bedenken waar Job al deze ellende aan te danken heeft. Elifaz stelt dat Job zélf wel schuld zal hebben aan alles. Bildad gaat nog een stapje verder en stelt dat wanneer Job zélf niet schuldig is hij de oorzaak dan toch zeker bij zijn kinderen moet zoeken. Sofar besluit: Job jij kunt wel denken zo goed in Gods ogen te zijn maar wee o wee wanneer Gods boekje over jou opengaat.... Ook Jobs vrouw had alle moed en geloofsvertrouwen laten varen en riep haar man toe: volhard jij nou nog in je vroomheid ? Zeg God vaarwel en sterf ! Daar zit Job. Alles kwijt: zijn bezit, zijn 10 kinderen, zijn drie vrienden en eigenlijk ook zijn vrouw. Er zijn al veel boeken geschreven over Jobs vervloeking van zijn geboortedag. Misschien ben ik wel de eerste die u nu zegt Job wel te begrijpen. Dat Jobs vrouw adviseert God vaarwel te zeggen en dan maar te sterven, zonder God dus... is een verwerpelijke uitspraak maar toch neem ik het ook voor haar op: Jobs vrouw heeft namelijk ook tien kinderen verloren. En een kind verliezen is mijns inziens het ergste wat ouders kan overkomen. GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN voor Job en zijn vrouw. Wij kunnen inmiddels wel enkele lessen leren: 1. verwacht je grootste troost en bemoediging niet van je vrienden. 2. Dat je alle moed onder moeilijke omstandigheden verliest is niet iets waarover jij je schuldig moet voelen. Ten derde is het maar de vraag of het dualistische gesprek in de hemel tussen de Heere God en Satan in deze geschiedenis uitzonderlijk is. Elders leert Gods Woord dat Satan ook onze aanklager is. De duivel die rondgaat als een brullende leeuw zoekend wie hij kan verslinden. De duivel zoekt dan onder Gods kinderen. Die is hij immers kwijtgeraakt. Juist hén wil hij terug. Dat de duivel een rol speelt in uw en mijn moeilijke omstandigheden – weliswaar onder toelating van de Heere

God – mag ons dus niet verwonderen. Nu zeker ook aandacht voor die vierde vriend Elihu, wat betekent: God is Hij ! Uitgerekend Hij -God zélf dus- rekent af met de drie vrienden: Mijn toorn is ontbrand tegen u en tegen uw beide vrienden, want gij hebt niet recht van Mij gesproken zoals mijn knecht Job.(Job 42:7). Bijzonder én leerzaam is dat God niet vertoornd is over de uitspraken van Job én zijn vrouw maar juist over hetgeen de drie vrienden hebben gezegd. In het verdere gesprek tussen de Heere God – in de persoon van Elihu – en Job laat God aan de hand van verschillende voorbeelden uit de natuur Zijn grootheid en almacht aan Job zien. Tenslotte kan Job alleen nog maar stamelen: Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. (Job 42:5) Dit is een veelzeggende uitspraak van iemand die door God zélf vroom en oprecht is genoemd. Dus nu de vraag: is dit ook uw en mijn getuigenis ? Nu niet te snel JA roepen...! Jazeker, dat ons oog Hem heeft aanschouwd kunnen u en ik hopelijk op grond van onze bekering en wedergeboorte zeggen. Jobs uitspraak: Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen betekent alleen maar: gehoord, dus niet gezien. Maar in de dagelijkse dingen rondom Job heen – met name in de natuur – niet gezien, niet beleefd. De vraag is dus of u en ik Gods grootheid, Gods almacht met regelmaat belijden in de dagelijkse dingen en gebeurtenissen om ons heen? Nu de wereld vanwege de corona-crisis moeilijke tijden beleeft mogen wij ons best eens afvragen waar die echte vriend – die bij Job Elihu heette – zich in óns leven bevindt én wat Hij ons te zeggen heeft. Laat duidelijk zijn dat in de moeilijke tijden die Job beleefde God wel degelijk iets te zeggen had. En hoe is dit vandaag ? GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN betekent niet, het is moeilijk omdat God er niet is. Dát leert ook Jobs geschiedenis. Uiteindelijk moest Job zwijgen, zijn vrouw zwijgen, de drie vrienden zwijgen. Toen pas kon God spreken...

GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN, vandaag. Wie en wát moet er bij ons allemaal tot zwijgen komen alvorens God weer kan spreken, kan vermanen, kan vertroosten, kan herstellen ? AMEN.

De volgende meditatie DV woe 1 juli a.s.

Heeft dit Woord u gesterkt en bemoedigd ? Misschien kunt u er ook iemand anders mee bemoedigen.